

Àrea Metropolitana cohesionada, competitiva i amb projecció internacional, que ens permeti aprofitar les nostres potencialitats i avançar cap a un futur prometedor.

Un territori, una visió compartida

Jordi Ciuraneta i Riu
President de PIMEC

Valls i de tot el territori. Com a motor econòmic, tenim una visió de conjunt ens permet donar resposta a les necessitats logístiques del territori i contribuir a desenvolupar cadenes de valor, que es tradueixen en impuls econòmic i cohesió social. Aquesta incidència multisectorial i supramunicipal, juntament amb la nostra expertesa tècnica, ens ha convertit també en un motor de consens i de lideratge territorial; elements, tots ells, essencials perquè l'Àrea Metropolitana arribi a bon port.

Arran de la creació d'Impuls Metropolità, com a Port no hem dubtat ni un segon en posar, un cop més, les nostres capacitats a disposició del territori i ser un agent actiu que afavoreixi la construcció d'una

El Camp de Tarragona afronta una oportunitat estratègica única per avançar cap a un model territorial més coordinat, competitiu i preparat per als reptes de futur. Des de Pimec Tarragona vam tenir clar des del primer moment que calia implicar-nos en la constitució de l'Àrea Metropolitana del Camp de Tarragona i, per això, vam ser la primera entitat empresarial a signar el conveni per a la seva creació.

La nostra participació dins d'Impuls Metropolità Camp de Tarragona respon a la voluntat d'estar on es prenen

les decisions i aportar la veu de les pimes, base del teixit econòmic i actor clau en el desenvolupament del territori. Infraestructures, mobilitat, habitatge, energia o talent són qüestions que afecten directament la competitivitat empresarial i requereixen una visió compartida.

Des de Pimec defensem una governança útil, coordinada i amb capacitat d'execució. El Camp de Tarragona té potencial per esdevenir un gran motor econòmic del país, però cal treballar conjuntament per convertir-lo en una realitat tangible.

Gustavo Cuadrado: «La competència avui a Europa és entre regions, no entre municipis»

El representant del comissionat de l'Associació per a l'Impuls de l'Àrea Metropolitana, Gustavo Cuadrado, defensa la necessitat de reforçar la cooperació territorial per convertir el Camp de Tarragona en un espai més competitiu, sostenible i amb capacitat real d'execució.

El Camp de Tarragona ja funciona avui com una realitat metropolitana?

La realitat metropolitana ja existeix, encara que no tingui una estructura formal consolidada. El Camp de Tarragona funciona com un sistema integrat en mobilitat, economia i serveis. Els fluxos diaris de persones, l'activitat del Port, la connexió amb l'estació del Camp de Tarragona o la complementarietat industrial i turística en són exemples clars.

El que estem fent no és inventar res de nou, sinó ordenar i governar millor aquesta realitat. I ho fem amb una estratègia clara basada en tres grans potes: una Agència per a la Competitivitat i la Sostenibilitat com a òrgan executor, el desenvolupament de l'ATM amb tot el potencial que permet el marc legal i el reforç de la Mancomunitat de Residus. Això és el que dona coherència i capacitat real al projecte.

Què és exactament l'Associació per a l'Impuls Metropolità?

L'Associació no és una nova administració que vingui a substituir ajuntaments ni a crear més burocràcia. És, sobretot, un espai de cooperació política i tècnica entre municipis que volen treballar junts en aquells àmbits on té sentit fer-ho de manera compartida.

El model no es basa en crear estructura per crear-la, sinó en construir eines útils. L'Associació impulsa i ordena, però l'execució recau en instruments específics i àgils, especialment l'Agència, que ha de ser el motor operatiu del projecte.

És més difícil construir una governança metropolitana des del consens entre municipis?

És més complex i també molt més robust. El consens obliga a escoltar, a cedir i a construir projectes compartits que tinguin sentit per a tothom.

Això genera una base sòlida per desplegar instruments executius. Quan els municipis comparteixen visió, és més fàcil activar eines amb garanties d'èxit.

“No estem inventant res de nou, sinó governant millor una realitat que ja existeix”

“Si ens presentem fragmentats, perdem força; si ho fem com un sistema integrat, guanyem dimensió i credibilitat”

On es poden generar més sinèrgies compartint serveis i recursos?

Hi ha tres grans àmbits que, de fet, estructurin tota l'estratègia. El primer és la mobilitat, amb el desenvolupament de l'ATM per anar més enllà del sistema tarifari i avançar cap a una governança real del transport.

El segon és el dels serveis, especialment residus i energia, on el reforç de la Mancomunitat de Residus és clau per guanyar escala, eficiència i sostenibilitat.

I el tercer és la competitivitat econòmica, on l'Agència ha de coordinar projectes, atraure inversió i generar oportunitats.

Per què és important presentar-se com un territori conjunt davant empreses o institucions europees?

Perquè avui la competència a Europa i al món és entre regions, no entre municipis. Les decisions es prenen mirant ecosistemes complets.

Si ens presentem fragmentats, perdem força. Si ho fem com un sistema integrat, guanyem dimensió i credibilitat. Aquesta mirada conjunta permet competir millor i atraure projectes que individualment serien molt més difícils. Aquí l'Agència és clau per articular aquesta proposta i convertir-la en resultats concrets.

Quin paper ha de tenir la futura Agència per a la Competitivitat del Camp de Tarragona?

L'Agència ha de ser l'òrgan executor i, en molts sentits, podríem dir que serà una de les potes d'un futur ens metropolità. És l'eina que ha de permetre passar de la planificació a l'acció.

Ha de captar inversions, impulsar projectes estratègics i coordinar actors públics i privats. També ha de jugar un paper clau en la sostenibilitat, ajudant a transformar el model energètic i productiu.

Parlem d'una estructura àgil, tècnica i orientada a resultats, amb capacitat real de gestió.

Com es pot aconseguir que la ciutadania percebi utilitat real en el projecte?

Amb resultats tangibles: millor mobilitat, serveis més eficients i més oportunitats. Però també implicant el sector privat i la societat civil. El projecte no pot ser només institucional. Ha d'incorporar empreses, universitat i agents econòmics en espais reals de participació, com les comissions de treball. Quan el teixit econòmic participa, el projecte deixa de ser abstracte.

Per altra banda, també és important explicar-ho bé. No és un projecte teòric, sinó una manera de resoldre problemes quotidians que no entenen de fronteres municipals.

I destaquen la importància de tenir una futura llei metropolitana.

Per garantir estabilitat, seguretat jurídica i capacitat operativa. La cooperació voluntària és imprescindible, però cal un marc que consolidi competències, finançament i governança. Una llei permet donar continuïtat al projecte i facilitar la presa de decisions amb totes les garanties jurídiques.

Quin és el gran repte perquè el projecte metropolità es consolidi durant els pròxims anys?

El gran repte és passar d'un espai de coordinació a un sistema amb capacitat real d'execució.

Això implica desplegar bé les tres potes principals: una Agència operativa, una ATM amb més competències i una Mancomunitat de Residus reforçada. A banda, hi ha altres projectes importants com l'empresa energètica, l'app de seguretat o impulsar el MOT amb tot el seu potencial. I tot això s'ha de fer mantenint el consens i incorporant el sector privat.

En paral·lel, el treball en les diferents ponències és fonamental. És allà on es construeix el contingut real del projecte i es defineixen solucions concretes.

Si tot això s'alinea, el Camp de Tarragona es consolidarà com un territori competitiu, sostenible i amb capacitat real de lideratge.

Les àrees metropolitanes i les bicicletes d'Amsterdam

Segons l'Atlas de les Àrees Urbanes d'Espanya 2025, Catalunya disposa d'una gran àrea urbana al voltant de Barcelona, formada per 165 municipis i 5,3 milions d'habitants. A força distància hi apareix l'àrea urbana de Tarragona-Reus, amb 16 municipis i 411.356 habitants.

Les xifres són molt expressives. Les àrees urbanes de Barcelona i de Tarragona-Reus concentren prop del 72 per cent de la població catalana en només l'11,3 per cent del territori. Dit d'una altra manera, set de cada deu catalans viuen en poc més d'una desena part de Catalunya. Aquesta dada ajuda a entendre per què molts dels problemes públics ja no poden ser llegits només en clau municipal.

En aquest escenari, el Camp de Tarragona és una àrea metropolitana? Sí, però particular. No respon al model clàssic d'una gran ciutat central envoltada de municipis dependents, sinó que el nostre és un espai més policèntric, més fragmentat i més equilibrat i divertit, amb municipis que exerceixen funcions complementàries. No som la perifèria d'una única capital, sinó un sistema urbà articulat al voltant de diversos centres.

L'àrea urbana Tarragona-Reus ocupa la vintena posició en el rànquing estatal. Tarragona concentra el 34,3 per cent dels habitants de l'àrea, Reus el 26,7 per cent i la resta de municipis el 39 per cent. Aquest repartiment permet al Camp de Tarragona reivindicar-se com un autèntic laboratori territorial.

No tenim una metròpoli jeràrquica i compacta. Tenim ciutats mitjanes, municipis turístics, espais industrials, nodes logístics, infraestructures estratègiques i sistemes residencials fortament connectats. La mobilitat quotidiana, el mercat de treball, la gestió de l'aigua, els residus, l'energia, els polígons industrials, l'habitatge o els serveis públics ja no funcionen dins d'un sol terme municipal. Es viu en una localitat, es treballa en una altra, es compra en un tercer lloc, i es passa el temps lliure en un altre. Som, per tant, cada vegada més metropolitans; compartim problemes i estem obligats a compartir solucions.

Pera bé o per mal, ni Catalunya ni Espanya tenen una gran tradició institucional metropolitana. L'experiència més reeixida és la de Barcelona, primer amb la Corporació Metropolitana entre 1974 i 1987 i després amb la creació de l'actual Àrea Metropolitana de Barcelona l'any 2010.

El cas de Vigo és especialment útil per a nosaltres. La seva àrea metropolitana es va crear formalment el 2012, però mai no ha arribat a funcionar de manera efectiva. El projecte va quedar atrapat en l'enfrontament polític entre la Xunta de Galícia, governada pel PP, i l'Ajuntament de Vigo, governat pel PSOE. La lliçó està clara. Crear una nova estructura administrativa per decret no garanteix res. La governança metropolitana només funciona si és útil, equilibrada i acceptada per tots els municipis implicats.

En aquest terreny, no partim de zero. Tenim una llarga tradició de cooperació: l'Autoritat Territorial de la Mobilitat, els